

कलम् । अत्र विवे विशेषतो वर्णानिवेधात् वक्ष्य-
माणवचने सिंहस्थरवाविव परीक्षामाचनवि-
धाच्च दियान्तरं सिंहैतरत्र वर्णस्वपि कुर्वीत ।
अतोयास्यायने हरौ सुप्ते सर्वकर्मणि वर्ज्ये-
दित्यस्य न विषयः । ज्योतिषे ।
सिंहस्य मकरस्थे च जीवे चास्तमिते तथा ।
मलमासे न कर्मैवा परीक्षा जयकाङ्क्षिणा ॥
रविशुद्धौ गुरौ चैव न शुक्रैस्तद्भूते पुरः ।
“सिंहस्य च रवौ नैव परीक्षा शस्यते बुधेः ॥
नारदः । न चतुर्दश्यां प्रायश्चित्तपरीक्षणे ।
न परीक्षा विवाहश्च शुभिभौमदिने तथा ॥
रविशुद्धौ गुरौ चैवैवञ्च शस्यत इति शेषः ॥
तथा च दीपिकायाम् ।
“नो शुक्रास्तीक्ष्णैर्के गुरुसहितरवौ जन्ममासे-
२४मेन्दौ
विष्टौ मासे मन्वाख्ये कुजशुभिदिवसे जन्म-
तारासु चाथ ।
नाडीनक्षत्रहीने गुरुरविरजनीनायतारा-
विशुद्धौ
प्रातः कार्या परीक्षा द्वितनुचरग्रहांशोदये
शुक्लमे ॥” * ॥
पितामहः ।
“प्रत्यक्षं दापयेद्विंशं राजा बाधितोऽपि वा ।
ब्राह्मणानां शुनवर्णां प्रकृतीनान्त्येव च ॥”
ब्राह्मणानां प्रकृतीनाञ्च प्रत्यक्षं दिवं दापये-
दित्यस्यः । प्रकृतयस्तु ।
“स्नान्यमात्रः सह्यु कोषो राशुर्गवलाणि च ।
राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराणां श्रेण्योऽपि चेति
अमरसिंहोक्ताः ॥ * ॥
अथ दिव्यविशेषाधिकारिणः । नारदः ।
“ब्राह्मणस्य घटो देयः क्षत्रियस्य हुताशनः ।
वैश्यस्य सलिलं देयं शूद्रस्य विषमेव तु ॥
साधारणः समस्तानां कोषः प्रोक्तो मनीषिभिः ।
विषमञ्च ब्राह्मणस्य सर्वेषाम् तुला स्मृता ॥”
यत् पुनरनेन ।
“मन्त्रानां भूशक्तानां याधितानां तपस्विनाम् ।
स्त्रीणाञ्च न भवेद्विद्यं यदि धर्मस्त्वपेक्षितः ॥”
इति स्त्रियादीनां दिव्यं निषिद्धं तत्तुलेतरविषयक-
मिति श्रुतपाणिः ॥ मिताचरायान् ।
श्लोपुमयोर्विवादेन स्त्रीणां दिव्यमिति कथा
वाच्यतरः कुर्यादिति विकल्पनिषेधार्थमेतदुक्तं
भवति । अवयवाभियोगेषु स्त्रियादीनामभि-
योक्तव्ये अभियोज्यानामेव दिव्यं एतेषामभियोगे
योऽप्येवैवैव अभियोज्यानामेव दिव्यं परस्परवि-
योगे तु विकल्प एव तत्रापि तुल्येति नियम्यते ।
तथा महापातकादिशङ्काभियोगे तु स्त्रियादीनां
तुल्येव । यथा याज्ञवल्क्यः ।
“तुला स्त्रीवालवृद्धास्यपञ्चब्राह्मणरोगिणाम् ।
अभिर्जलं वा शूद्रस्य यवाः सप्त विषञ्च वा ॥”
स्त्रीमात्रं जातिवयोऽवस्थाविशेषानादरेण बाल
आपोऽशुद्धाश्चातिविशेषानादरेण वृद्धो-
ऽशीतिपारगः । एतच्च वचनं सर्वदिव्यसाधा-

रणेषु मार्गशिरश्चैवैवशाखेषु स्त्रियादीनां सर्व-
दिव्यसमवधानविधाने नियमार्थकतयाथैवत् । न
च सर्वकालं स्त्रीणानुलैवेति ।
“स्त्रीणानु न विषं प्रोक्तं न चापि सलिलं स्मृतम् ।
घटकोषादिभिस्तासामन्तस्तत्त्वं विचारयेत् ॥”
इति विषसलिलयतिरिक्तघटकोषादिभिः शुद्धि-
विधानात् । एवं बालादिष्वपि योजनीयम् ।
तथा ब्राह्मणादीनामपि न साव्यकालिकस्तुलादि-
नियमः ।
“सर्वेषामेव वर्णानां कोषाच्छुद्धिर्विधीयते ।
सञ्ज्ञायेतानि सर्वेषां ब्राह्मणस्य विषं विना ॥”
इति पितामहस्मरणात् ।
तस्मात् साधारणे काले बहुदिव्यसमवधाने
तुलादिनियमार्थमेवेदं वचनम् । कालान्तरे तु
तत्तत्कालविहितं सर्वेषाम् । तथा हि वर्षा-
स्मिरेव सर्वेषां हेमन्तशिशिरयोस्तु क्षत्रिया-
दीनां त्रयाणां अग्निविषयोर्विकल्पः ब्राह्मणस्य
तु अग्निरेव न कदाचिद्विषं ब्राह्मणस्य विषं
विनेति निषेधात् । शीघ्रशरदोस्तु सलिलमेव ।
येषां कुलश्रीदीनानु विशेषेणाम्नादिनिषेधः ।
“कुलानां वर्ज्येद्विंशं सलिलं श्वासकासिनाम् ।
पित्तश्लेष्मवत् नित्यं विषन्तु परिवर्ज्येदिति वच-
नात्तेषामाम्नादिकालेऽपि साधारणं तुलाद्यव-
दिव्यं भवति । यथा । तोयमग्निर्विषश्चैव दातव्यं
बलिनां वृणामिति स्मरणात् । दुर्बलानामपि
सर्वथा विषनिषेधात् तत्कालानतिक्रमेण जाति-
वयोऽवस्थाश्रितानि दिव्यानि देयानि । अत्र च
यस्य यानि विशेषसामान्यपर्युदक्षेतरविहितानि
तानि मुख्यकल्पायुक्त्यरूपाणि वेदितव्यानि ।
यथा, ब्राह्मणस्य घटो मुख्यः कोषस्तनुकल्पः ।
जलायु आपत्कल्पौ प्रागुक्तनारदवचने एव-
कारश्रुतेभ्यस्तनुकल्पादिवत् न तु प्रशस्ततमादिल-
मिति । एवञ्चात्रापि अयथोक्तप्रदत्तानु न शक्तं
साध्यसाधने इति प्रागुक्तं बोध्यम् । स्मृतिः ।
“अवयवाभियुक्तानां घटादीनि विनिर्दिशेत् ।
तदुल्लेखेव कोषश्च शङ्कास्त्रेव न संशयः ॥”
अवयवभोऽत्र निश्चयः । शिरोवर्त्तितेति केचित् ।
इति अवयवरूपिका ॥ कात्यायनः ।
“अस्य श्वाधमदासानां न्नेच्छानां पापकारिणाम् ।
प्रतिलोमप्रसूतानां निश्चयो न तु राजनि ॥
तत्प्रसिद्धानि दिव्यानि समये तेषु निर्दिशेत् ॥”
तत्प्रसिद्धानि सर्पघटादीनि । तथा,—
देशकालाविरोधे तु यथायुक्तं प्रकल्पयेत् ।
अन्येन हारयेद्विषं विधिरेव विप्रस्ये ॥”
अन्येन प्रतिनिधिना हारयेत् कारयेत् । विप्र-
स्ये अभियुक्तस्यासामर्थ्यं ।
अतएव महापातक्यादीनामन्वहारा दिव्यमाह
स एव ।
“मातापितृहृन्निगुरुबालस्त्रीराजघातिनाम् ।
महापातकयुक्तानां नास्तिकानां विशेषतः ॥
लिङ्गिनां प्रमथानाञ्च मलययोगक्रियावताम् ।
वर्णसङ्करजातानां पापाभ्यासप्रवर्तिनाम् ॥

एतेष्वेवाभियोगेषु निन्द्यैव प्रयत्नतः ।
इत्यादिभिधाय ।
दिव्यं प्रकल्पयेन्नैव राजा धर्मपरायणः ।
एतेरेव प्रयुक्तानां साधूनां दिव्यमर्हति ॥”
कात्यायनः ।
“न लौहश्लिष्टिनामभिं सलिलं नाम्बुसेविनाम् ।
तदुल्लेखेन नियुज्यते ब्राह्मणं सुखरोगिणम् ॥”
नारदः ।
“स्त्रीवातुरान् सत्त्वहीनान् परितापार्हितान्नरान् ।
बालवृद्धातुरादींश्च परीक्षेत घटे सदा ॥
नात्तानां तोयशुद्धिः स्नान विषं पित्तरोगिणाम् ।
श्वित्रान्मज्जुनखादीनां नागिकर्म विधीयते ॥”
न मज्जनं स्त्रीबालयोर्धर्मश्लाघविशारदः ।
निरुत्साहान् याधितश्लाघात्तौस्तोये निमज्ज-
येत् ॥
न चापि हारयेद्विषं न विषेण विशोधयेत् ॥
यत्,—
स्थावरेषु विवादेशु दिव्यानि परिवर्ज्येदिति
पितामहवचनं तस्मिन्निखितसामन्तादिसत्त्वे दिव्य-
निषेधकम् । यद्यपि अलेखसाक्षिके दिव्यं
यवहारं विनिर्दिशेदिति स्मृतेर्विवादान्तरेऽपि
लेखादिसत्त्वे दिव्यानादस्त्वापि ऋणादानादि-
विवादे साक्ष्यपन्थासे कृतेऽपि प्रत्यर्थं यदि
दृष्टाङ्गीकारेण दिव्यमङ्गीकरोति तदा दिव्यमपि
भवति साक्षिणा दोषसम्भवादित्यस्य तु निर्दो-
षत्वेन वस्तुतत्त्वविषयत्वात् तत्तत्कालत्वाच्च धर्मस्य ।
यथाह नारदः ।
“तत्र सत्ये स्थितो धर्म्मो यवहारस्तु साक्षिणि ।
देवसाध्ये पौरुषेण न लेखन्तु प्रयोजयेत् ॥”
स्थावरविवादे तु प्रत्यर्थना दृष्टाङ्गीकारेण
दिव्यावलम्बने कृते सामन्तादिदृष्टप्रमाणसङ्गावे-
ऽपि दिव्यं याज्ञमिति विकल्पनिवारणाय
स्थावरेष्वित्यादि पितामहवचनं नात्यन्तिकदिव्यं
निराकरणाय लिखिताद्यभावे स्थावरादिषु
निर्णयप्रसक्ताः ॥ * ॥
अथ द्रव्यसंख्या दिव्यविशेषाः । विष्णुः ।
अथ समयक्रियाराजद्रोहसाहसेषु यथाकामं
निःक्षेपणस्तेष्वेवप्रमाणादिति । समयो दिव्यं
राजद्रोहादिषु यथाकामं राजेच्छानुरोधादिव्यं
निःक्षेपादिषु तु धनप्रमाणतारतम्यादित्यर्थः ।
दृष्टव्यः ।
“संख्या रश्मिरजोमूला मनुना समुदाहृता ।
कार्षापणान्ता सा दिव्ये नियोज्या विनये तथा ॥
विषं सहस्रेऽपहृते पादोने च हुताशनः ।
त्रिभागेने च सलिलमर्द्धं देयो घटः सदा ॥
चतुःशतभियोगे तु दातव्यस्तप्तमाषकः ।
त्रिशते तदुल्ला देयाः कोषश्चैव तदहर्द्धके ॥
शते हृतेऽपहृते च दातव्यं धर्मशोधनम् ।
गोचौरस्य प्रदातव्यं सयैः फालं प्रयत्नतः ॥
एषा संख्या निरुक्तानां मथ्यानां द्विगुणा स्मृता ।
चतुर्गुणोत्तमानानु कल्पनीया परीक्षकैः ॥”
रश्मिरजः ।